

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 05/40563 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, van 29 maart 2007 in het geding
tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 10 augustus 2005 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 29 maart 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 24 april 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 7 mei 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. P.B.M.J. van der Beek-Gillessen, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. J. van de Kolk, ambtenaar van Staat.

w.g. Van der Beek-Gillessen
Lid van de enkelvoudige kamer

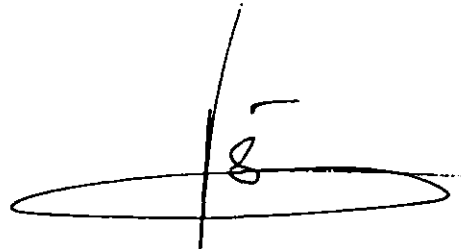
w.g. Van de Kolk
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 9 augustus 2007

156-513.

Verzonden: 9 augustus 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a vertical line on the left, a horizontal line across the middle, and a large, stylized 'V' shape on the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

regnr.: Awb 05/40563

UITSpraak

inzake:

geboren op
van Kirgizische nationaliteit,
IND dossiernummer 0209.23.4044,
gemachtigde: mr. E. Ebes, advocaat te Lemmer,
eiser,

tegen:

DE STAATSSECRETARIS VAN JUSTITIE,
als rechtsopvolger van de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie,
(Immigratie- en Naturalisatiedienst),
te 's-Gravenhage,
vertegenwoordigd door mr. M. Buisman, ambtenaar ten departemente,
verweerder.

1 Procesverloop

- 1.1 Op 23 oktober 2003 heeft eiser een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. Bij besluit van 10 augustus 2005 heeft verweerder de aanvraag afgewezen.
- 1.2 Bij brief van 7 september 2006 is daartegen beroep ingesteld. Het beroep is voorzien van gronden bij brief van 6 oktober 2005. Op 15 maart 2006 zijn nadere stukken ingediend. Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.
- 1.3 Het beroep is ter zitting van 17 oktober 2006 behandeld. Eiser is verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen. De rechtbank heeft het onderzoek ter zitting geschorst teneinde de aan het individueel ambtsbericht van 13 juli 2004, kenmerk DPV/AMI040219.0102 ten grondslag liggende stukken op te vragen bij de voorganger van verweerder. Bij uitspraak van 11 december 2006 heeft de geheimhoudingskamer van de rechtbank bepaald dat de geheimhouding van de stukken gerechtvaardigd is. Vervolgens hebben verweerder respectievelijk eiser bij brieven van 23 februari 2007 en 22 februari 2007 te kennen gegeven toestemming te verlenen aan de rechtbank om mede op grondslag van de ongemaskeerde onderliggende stukken van het individueel ambtsbericht uitspraak te doen. Tevens hebben zij toestemming gegeven aan de rechtbank om te bepalen dat een nader onderzoek ter zitting achterwege blijft. De rechtbank heeft het onderzoek gesloten.

2 Overwegingen

- 2.1 Blijkens de gronden van het beroep en het verhandelde ter zitting is het geschil beperkt tot de vraag of de weigering om een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a en b Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) te verlenen, in stand kan blijven.
- 2.2 Voor zover thans van belang heeft verweerder in het voornemen en het bestreden besluit overwogen dat het asielrelaas van eiser niet geloofwaardig kan worden geacht. Hierbij heeft

verweerder verwezen naar het individueel ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken van 13 juli 2004 (verder: individueel ambtsbericht). Uit dit individueel ambtsbericht blijkt dat eiser werkzaam was als politieofficier als hoofd van het paspoortenbureau in [redacted] terwijl eiser volgens zijn verklaring werkzaam is geweest als hoofd van de [redacted] een speciale compagnie van de verkeersdienst. Voorts is uit dit ambtsbericht gebleken dat het dienstverband van eiser op eigen verzoek is beëindigd in verband met een vertrek naar België, hetgeen in strijd is met eisers verklaring dat hij is ontslagen. De verklaring van eiser dat hij lid is geworden van de Ar-Namyspartij en voor deze partij op de juridische afdeling heeft gewerkt, strookt niet met informatie in voornoemd individueel ambtsbericht, waarin is vermeld dat eiser noch lid, noch werkzaam is geweest voor voornoemde partij.

Eveneens blijkt uit voornoemd individueel ambtsbericht dat eisers verklaring die hij met betrekking tot zijn zus heeft afgelegd, niet correct is. Volgens het ambtsbericht is zij geen lid geweest van de Ar-Namyspartij, terwijl eiser dit wel heeft verklaard.

Voorts blijkt uit voornoemd individueel ambtsbericht dat op de door eiser genoemde datum geen eerste volkscongres van de Ar-Namys-partij heeft plaatsgevonden. Dit vindt zijn bevestiging in hetgeen op de website van deze partij is vermeld.

Ten slotte blijkt uit het individueel ambtsbericht dat in tegenstelling tot wat eiser heeft verklaard hij niet wordt gezocht door de Kirgizische autoriteiten in het kader van een lopend of strafrechtelijk onderzoek. Eiser heeft verder volgens verweerder zijn stelling dat zijn echtgenote wordt gechanteerd door het Openbaar Ministerie op geen enkele wijze met objectieve feiten en omstandigheden gestaafd. Hetgeen eiser ter bestrijding van dit individueel ambtsbericht naar voren heeft gebracht, doet niet af aan de conclusies van voornoemd individueel ambtsbericht, nu hij het individueel ambtsbericht niet heeft bestreden met nadere documenten en verifieerbare informatie.

- 2.3 Eiser heeft daartegen, kort samengevat, aangevoerd dat er concrete aanknopingspunten zijn om te twifelen aan de juistheid en volledigheid van het individueel ambtsbericht. Daarnaast is verweerder de werkpas, het paspoort van eiser, en de opsporingsbevelen kwijt geraakt, zodat eiser niet in staat is om een contra-expertise te laten verrichten en de conclusie in het individueel ambtsbericht dat eiser niet wordt gezocht onvoldoende is onderbouwd. In de aanvullende gronden van beroep van 15 maart 2006 heeft eiser een verklaring overgelegd van het Bestuur Binnenlandse zaken van de Tsjoekskaia oblast Soekoeloeskij rayon die de verklaring van eiser bevestigt dat [redacted] daadwerkelijk werkzaam is geweest bij het politiebureau van [redacted], Sokoeloeskij rayon, als hoofd paspoortenbureau in de periode van 1999 t/m 12 december 2002. Hiermee heeft eiser weerlegd dat hij zelf tot 9 augustus 2002 werkzaam zou zijn geweest als hoofd van het paspoortenbureau van het politiebureau in [redacted].
- 2.4 De rechtbank overweegt als volgt.
- 2.5 Allereerst dient het standpunt van eiser te worden beoordeeld dat verweerder een nieuw voornemen had dienen uit te brengen alvorens op de aanvraag van eiser te beslissen. Eiser heeft hiertoe gesteld dat verweerder in het bestreden besluit inzake diverse aspecten een aanscherping heeft gegeven van het voornemen.
- 2.6 Ingevolge artikel 3.119 Vreemdelingenbesluit (Vb 2000) wordt, wanneer na het uitreiken of toezenden van het voornemen feiten of omstandigheden bekend worden, of naar aanleiding van de zienswijze van de vreemdeling anders worden beoordeeld of gewogen, die voor de te nemen beslissing van aanmerkelijk belang kunnen zijn en Onze Minister voornemens blijft de aanvraag af te wijzen, dit aan de vreemdeling meegedeeld en wordt hij in de gelegenheid gesteld zijn zienswijze daarover naar voren te brengen.
- 2.7 Naar het oordeel van de rechtbank merkt eiser terecht op dat verweerder in het voornemen van 21 juni 2005 niet langer heeft tegengeworpen dat, anders dan eiser heeft verklaard, op 17 april 2002 geen eerste partijcongres heeft plaatsgevonden. In het bestreden besluit heeft verweerder echter

wel gesteld dat wordt vastgehouden aan het individueel ambtsbericht waarin staat dat op 17 april 2002 geen eerste partijcongres genaamd 'de eerste Koeroeltaj' heeft plaatsgevonden, nu uit informatie van de website van de Ar-Namys partij blijkt dat het eerste volkscongres (Koeroeltaj) op 3 november 2001 heeft plaatsgevonden. Evenwel heeft verweerder hierin naar het oordeel van de rechtbank geen aanleiding hoeven zien om een nieuw voornemen uit te brengen. Er is namelijk geen sprake van nieuwe feiten en omstandigheden van na het voornemen van 21 juni 2005. Ook is niet gebleken dat de verklaringen van eiser omtrent het eerste partijcongres naar aanleiding van de zienswijze van eiser anders zijn gewogen. Overigens is eiser, nu in de eerdere voornemens wel was ingegaan op zijn verklaringen omtrent het eerste partijcongres en eiser er in zijn zienswijzen op heeft gereageerd, niet in zijn belangen geschaad, doordat dit aspect in het voornemen van 21 juni 2003 niet is besproken.

Voorts heeft verweerder weliswaar eerst in het besluit gesteld dat eiser de chantage van zijn echtgenote niet met objectieve feiten en omstandigheden heeft gestaafd, echter de chantage die zou hebben plaatsgevonden is geen nieuw feit of omstandigheid van na het voornemen en evenmin is de stelling van eiser dat zijn echtgenote wordt gechanteed anders beoordeeld naar aanleiding van de zienswijze. Tot slot heeft verweerder ongeloofwaardig geacht dat eiser door zijn zus als spreker op het Volkscongres zou zijn gevraagd, omdat zij geen lid blijkt te zijn van de Ar-Namys partij. Dat de zus van eiser geen lid is van de Ar-Namys partij is echter wel in het voornemen van 21 juni 2003 tegengeworpen.

Op grond van het voorgaande deed zich geen situatie voor waarvoor artikel 3.199 Vb 2000 voorschrijft dat een nieuw voornemen dient te worden uitgebracht.

- 2.8 Ingevolge artikel 31, eerste lid, Vw 2000 wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 28 van die wet, afgewezen, indien een vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen. Het is derhalve aan de desbetreffende vreemdeling om de door hem aan zijn aanvraag ten grondslag gelegde feiten en omstandigheden tegenover de minister aannemelijk te maken.
- 2.9 Ingevolge vaste jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (onder meer de uitspraak van 27 januari 2003; JV 2003/103) behoort de beoordeling van de geloofwaardigheid van de door de asielzoeker in zijn asielrelaas naar voren gebrachte feiten tot de verantwoordelijkheid van de minister en kan die beoordeling slechts terughoudend door de rechter worden getoetst. Dit geldt evenzeer voor de beoordeling van het realiteitsgehalte van de door de asielzoeker aan die gestelde feiten ontleende vermoedens over wat hem als gevolg daarvan bij terugkeer aan behandeling te wachten staat. Dit laat onverlet dat de rechter de besluitvorming aan de eisen van met name zorgvuldigheid en kenbaarheid van de motivering die het recht daaraan stelt moet toetsen.
- 2.10 Bij de aanvullende gronden van beroep van 15 maart 2006 heeft eiser een verklaring overgelegd van het Bestuur Binnenlandse zaken van de Tsjoetskaja oblast Soekoloeksij rayon waarin wordt aangegeven dat daadwerkelijk werkzaam is geweest bij het politiebureau van Sokoeloeksij rayon als hoofd paspoortenbureau in de periode van 1999 t/m 12 december 2002. Ter beoordeling staat de vraag of deze verklaring moet worden betrokken in de beoordeling. De rechtbank is van oordeel dat eiser dit document eerder had kunnen overleggen, zodat geen sprake is van een feit of omstandigheid in zin artikel 83 Vw 2000. Eiser heeft in aanvullende gronden van 2 oktober 2006 verwezen naar de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (verder: de Afdeling) van 15 november 2004 en gesteld dat analoog aan de inhoud van deze uitspraak niet valt in te zien dat voornoemde verklaring buiten de beoordeling dient te blijven. De rechtbank volgt eiser hierin niet, nu deze uitspraak van de Afdeling ziet op een procedure inzake een reguliere verblijfsvergunning, waarvoor artikel 31, eerste lid Vw 2000 niet geldt. Blijkens vaste jurisprudentie van de Afdeling (zie onder meer de uitspraak van 20 mei 2005, JV 2005/284)

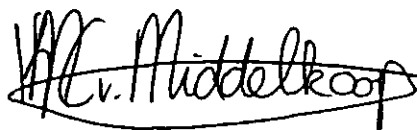
volgt uit artikel 31, eerste lid Vw 2000 dat ook verklaringen die worden ingebracht ter onderbouwing van een eerder ingenomen standpunt, in de fase van de bestuurlijke besluitvorming moeten worden ingebracht, tenzij dit niet mogelijk is als gevolg van niet aan de vreemdeling tot te rekenen omstandigheden. Van dergelijke omstandigheden is niet gebleken.

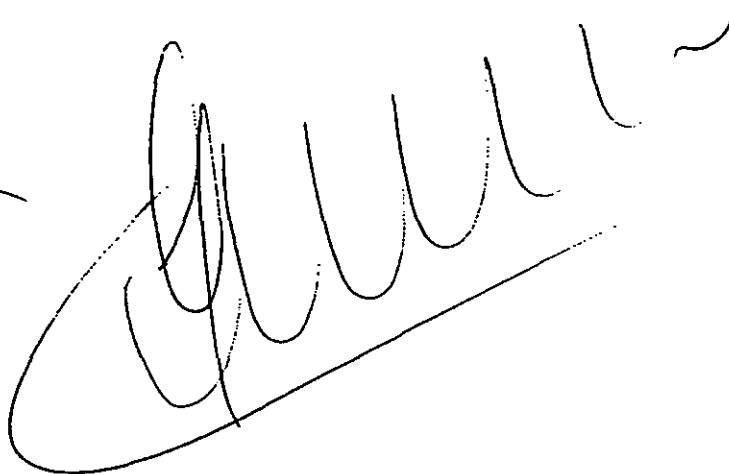
- 2.11 De rechtbank is, na kennisname van de onderliggende stukken van het individueel ambtsbericht, van oordeel dat verweerder in redelijkheid op grond van het individueel ambtsbericht heeft kunnen stellen dat eiser ongeloofwaardige verklaringen heeft afgelegd. Naar het oordeel van de rechtbank worden de conclusies van het individueel ambtsbericht door de onderliggende stukken gedragen en is niet gebleken dat het onderzoek dat ten grondslag ligt aan het individueel ambtsbericht onzorgvuldig is geweest. Het feit dat de door eiser overgelegde documenten door verweerder zijn zoekgemaakt, doet hier niet aan af. Immers, de documenten zijn wel beoordeeld door het Ministerie van Buitenlandse Zaken en niet is gebleken dat het onderzoek naar de documenten onzorgvuldig zou zijn geweest. Het enkele feit dat doordat de documenten zijn zoekgeraakt, geen contra-expertise mogelijk is, leidt niet tot twijfel aan de informatie van het Ministerie van Buitenlandse Zaken. Bovendien acht de rechtbank van belang dat het individueel ambtsbericht slechts ten dele is gebaseerd op de zoekgeraakte documenten.
- 2.12 Uit het individueel ambtsbericht is gebleken dat de verklaringen van eiser omtrent zijn functie bij de politie, zijn ontslag op verzoek, zijn partijlidmaatschap, het partijlidmaatschap van zijn zuster en de detentie van zijn zuster niet op de waarheid berusten. Hetgeen eiser hiertegen heeft aangevoerd, kan naar het oordeel van de rechtbank geen afbreuk doen aan de betrouwbaarheid van het individueel ambtsbericht.
- 2.13 Voorts is de rechtbank van oordeel dat eiser niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij wordt gezocht door de veiligheidsdienst in zijn land van herkomst. Blijkens de onderliggende stukken van het individueel ambtsbericht is op deugdelijke wijze onderzocht of eiser wordt gezocht en naar het oordeel van de rechtbank zijn er geen concrete aanknopingspunten om aan deze conclusie in het individueel ambtsbericht te twifelen. Bovendien zijn de documenten waarop eiser de stelling baseert dat hij wordt gezocht, niet authentiek bevonden. Verweerder is er derhalve naar het oordeel van de rechtbank op goede gronden vanuit gegaan dat eiser niet wordt gezocht.
- 2.14 Gelet op het voorgaande heeft verweerder in redelijkheid het asielrelaas van eiser ongeloofwaardig kunnen achten. Er is dus geen grond voor het oordeel dat de weigering een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a en b Vw 2000 te verlenen niet in stand kan blijven.
- 2.15 Het beroep is, gelet op het vorenstaande, ongegrond.
- 2.16 Er bestaat geen aanleiding voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken.

3 **BESLISSING**

De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. E. Steendijk en in tegenwoordigheid van K.M.C. van Middelkoop als griffier in het openbaar uitgesproken op **29 MRT 2007**

 ~~K.M.C. van Middelkoop~~

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage.

Artikel 85 Vw 2000 bepaalt in dat verband dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:6 Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Afschrift verzonden: **29 MRT 2007**

BRUINSMA ADVOCATEN

Toevoeging is aangevraagd

HOGER BEROEP

Mr T. Bruinsma

~~Mr R. Kates~~

Mr S.R. Nohar

Mr A.J. de Boer

mw. Mr E. Ebes

M.M. Noorman

NMI gecertificeerd mediator

Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenkamer
Postbus 16113
2500 BC 's- Gravenhage

Betreft mijn cliënt:

Geboren op _____
Kyrgyzstaanse nationaliteit
IND nr 0209.23.4044
Procedure nr Awb 05/ 40563

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
24 APR 2007	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Geeft eerbiedig te kennen:

_____ geboren op _____, van Kyrgyzstaanse nationaliteit, thans verblijvend aan de _____, te dezer zake domicilie kiezende te Lemmer, aan de Nieuwburen no. 32, ten kantore van de advocaat en procureur Mr E. Ebes die in deze door appellandt bepaaldelijk gevolmachtigd is tot het instellen van het hoger beroep en als zodanig voor appellandt zal optreden en dit hoger beroep zal ondertekenen.

Appellandt heeft op 7 september 2006 beroep ingesteld bij de rechtbank te s- Gravenhage tegen de afwijzende beschikking van de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie d.d 10 augustus 2005. Bij zijn uitspraak van 29 maart 2007 heeft de Rechtbank het beroep van appellandt ongegrond verklaard (productie 1).

Appellandt kan zich niet verenigen met deze uitspraak. Naar aanleiding van deze uitspraak dient appellandt hoger beroep in bij uw Afdeling. Het appelschrift berust op de navolgende grieven.

Grief

De grief van appellandt richt zich in het bijzonder op rechtsoverweging 2.11. Naar het oordeel van de rechtbank is appellandt, doordat verweerder alle door eiser overgelegde documenten

Correspondentieadres: Postbus 50 8530 AB Lemmer

Bezoekadres: Nieuwburen 32 Lemmer Tel.: 0514 - 563770 Fax: 0514 - 566264 E-mail: info@bruinsmaadvocaten.nl

Betalingen kunnen uitsluitend plaatsvinden op bankrekening 33.70.10.501, Ln.v. Mr T. Bruinsma Stichting Derdengelden. Iedere aansprakelijkheid wordt door ons beperkt tot het bedrag dat in het betreffende geval door onze beroepsaansprakelijkheidsverzekering wordt gedekt.

BRUINSMA
ADVOCATEN

heeft zoekgemaakt, niet in zijn belangen geschaad. Immers, de rechtbank oordeelt dat de documenten zijn beoordeeld door het Ministerie van Buitenlandse Zaken en niet is gebleken dat het onderzoek naar de documenten onzorgvuldig zou zijn geweest.

Toelichting.

Appellant volgt dit oordeel van de rechtbank niet. Van de juistheid van een individueel ambtsbericht mag worden uit gegaan tenzij er concrete aanknopingspunten worden aan gedragen die twijfel opwerpen aan de juistheid en/of volledigheid van het individuele ambtsbericht. Het algemene beginsel van fair play brengt met zich mee dat een vreemdeling die dit wenst in de gelegenheid moet worden gesteld om de vermeende juistheid van een ambtsbericht aan te vechten middels een contra expertise. Als vervolgens geen contra expertise kan worden verricht omdat verweerder alle documenten heeft zoekgemaakt, dan kan niet, zoals de rechtbank desondanks oordeelt, zondermeer van de juistheid van het individuele ambtsbericht worden uit gegaan. Het beginsel van fair play is geschonden en dus is appellant in zijn belangen geschaad.

Grief 2

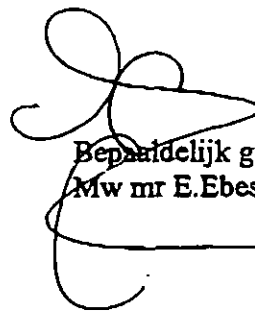
Ten onrechte is de rechtbank van oordeel dat de verklaring van het Bestuur Binnenlandse zaken van de Tsjoejskaja oblast Soekoeloeksij rayon buiten de beoordeling moet worden gelaten.

Toelichting.

Immers, het document is een nadere onderbouwing van een reeds in de zienswijze van 27 juli 2005 ingenomen standpunt. De verklaring vormt een concreet aanknopingspunt voor twijfel aan de juistheid van (een onderdeel) van het individuele ambtsbericht. In strijd met artikel 3:9 AWB heeft verweerder zich er niet van vergewist of het onderzoek van de Minister van Buitenlandse Zaken op dit punt zorgvuldig heeft plaats gevonden.

Redenen waarom appellant zich wendt tot uw Afdeling Bestuursrechtspraak met het eerbiedige verzoek de bestreden uitspraak van de Rechtbank 's- Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle d.d 29 maart 2007 te vernietigen, met veroordeling van de Staat der Nederlanden in de proceskosten.

Lemmer, 24 april 2007

Bepaaldelijk gevolmachtigde
Mw mr E. Ebes

BRUINSMA
ADVOCATEN

heeft zoekgemaakt, niet in zijn belangen geschaad. Immers, de rechtbank oordeelt dat de documenten zijn beoordeeld door het Ministerie van Buitenlandse Zaken en niet is gebleken dat het onderzoek naar de documenten onzorgvuldig zou zijn geweest.

Toelichting.

Appellant volgt dit oordeel van de rechtbank niet. Van de juistheid van een individueel ambtsbericht mag worden uit gegaan tenzij er concrete aanknopingspunten worden aan gedragen die twijfel opwerpen aan de juistheid en/of volledigheid van het individuele ambtsbericht. Het algemene beginsel van fair play brengt met zich mee dat een vreemdeling die dit wenst in de gelegenheid moet worden gesteld om de vermeende juistheid van een ambtsbericht aan te vechten middels een contra expertise. Als vervolgens geen contra expertise kan worden verricht omdat verweerder alle documenten heeft zoekgemaakt, dan kan niet, zoals de rechtbank desondanks oordeelt, zondermeer van de juistheid van het individuele ambtsbericht worden uit gegaan. Het beginsel van fair play is geschonden en dus is appellant in zijn belangen geschaad.

Grief 2

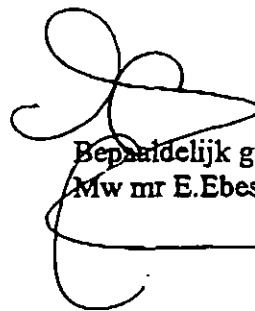
Ten onrechte is de rechtbank van oordeel dat de verklaring van het Bestuur Binnenlandse zaken van de Tsjoejskaja oblast Soekoeloeksij rayon buiten de beoordeling moet worden gelaten.

Toelichting.

Immers, het document is een nadere onderbouwing van een reeds in de zienswijze van 27 juli 2005 ingenomen standpunt. De verklaring vormt een concreet aanknopingspunt voor twijfel aan de juistheid van (een onderdeel) van het individuele ambtsbericht. In strijd met artikel 3:9 AWB heeft verweerder zich er niet van vergewist of het onderzoek van de Minister van Buitenlandse Zaken op dit punt zorgvuldig heeft plaats gevonden.

Redenen waarom appellant zich wendt tot uw Afdeling Bestuursrechtspraak met het eerbiedige verzoek de bestreden uitspraak van de Rechtbank 's- Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle d.d 29 maart 2007 te vernietigen, met veroordeling van de Staat der Nederlanden in de proceskosten.

Lemmer, 24 april 2007

Bepaaldelijk gevolmachtigde
Mw mr E. Ebes